

PIELŪGSME IZGLĪTĪBĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Dan 3. nodaļa, Atkl 14:6–12, Ps 78:1–17, Jņ 4:7–26, 1L 16:1–36, Mk 7:1–13.

ATMIŅAS PANTS:

“Dodiet Tam Kungam Viņa Vārda godu! Atnesiet dāvanu upurus un nāciet Viņa vaiga priekšā. Zemojieties Tā Kunga priekšā un zemojieties svētā glītumā” (1L 16:29).

Pielūgsme ir daļa no cilvēces, daļa no cilvēka dabas, pat no kritušās cilvēka dabas. Nav šaubu, mēs esam radīti kā būtnes, kas no brīvas gribas, ko mums ir devis Dievs, pielūdz Kungu, jo mēs mīlam Viņu un zinām, ka Viņš ir pielūgsmes cienīgs. Šādai pielūgsmei pasaulē pirms grēkā krišanas vajadzēja būt vieglai un dabiskai, jo radībā, kas nebija grēka, nāves un iznīcības sabojāta un ko mēs, kas pazīstam tikai kritušo pasauli, varam tik tikko iedomāties, cilvēkiem bija iespēja satikt Dievu vaigu vaigā.

Lai gan dabiskā vajadzība pielūgt vēl joprojām mūsos ir, tāpat kā viss cits šajā pasaulē, tā ir grēka sagrozīta un sabojāta, kas nozīmē, ka cita starpā mēs kā pielūdzošas būtnes varam nonākt pie nepareizu lietu pielūgsmes vai pat nepielūgt Kungu tādā veidā, kā Viņš būtu jāpielūdz (piemēram, izlasi Mk 7:1–13, Jer 7:4).

Tātad, ja reiz pielūgsme ir tik centrāla kristīgajā pieredzē, kristīgajai izglītībai vajadzētu risināt arī pielūgsmes jautājumu, kas tieši ir šīs nedēļas tēma.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 14. novembrī.

Mēs visi kaut ko pielūdzam

Mūsos ir ilgas pielūgt – kaut kas tāds, ko Dievs sākotnēji ir ieaudis mūsos, bet kas kļuvis grēka piegružots tāpat kā viss cits. Ir skaidrs, ka sākumā mums bija paredzēts pielūgt tikai Viņu, kas vienīgais ir pielūgsmes cienīgs, mūsu Kungu un Radītāju. Bet kopš grēkā krišanas tas viss ir mainījies, pat lielā mērā.

Bet jā, visi cilvēki kaut ko pielūdz – kādu lietu, personu vai kaut ko citu. Tas palīdz izskaidrot, kāpēc visā cilvēces vēsturē un arī mūsdienās pielūgsmes ir aktuāla. Senajā Ēģiptē bija cilvēki, kas pielūdza faraonu. Citā laikā, citā zemē cilvēki pielūdza zivs statuju, daudzgalvainus dievus un citas iedomātas dievības. Citi pielūdza sauli, mēnesi un zvaigznes.

Mūsdienās daudzi cilvēki ir pārāk inteliģenti, lai zemosot vārdes statujas (bet tomēr ne Marijas statujas) priekšā, tomēr tas nebūt nenozīmē, ka cilvēki, pat ateisti, neko nepielūgtu: naudu, varu, seksu, paši sevi, rokzvaigznes, aktierus, politiķus. Jebkas, ko mēs mīlam visvairāk un kam mēs pievēršam vislielāko uzmanību, kā dēļ mēs dzīvojam, ir tas, ko mēs pielūdzam. Laicīgais autors Deivids Fosters Voliss (David Foster Wallace) brīdināja: ja tu pielūdz nepareizo, tas “apēdīs tevi dzīvu”.

Ko stāsts par Daniēla 3. nodaļu māca mums par patiesas pielūgsmes svarīgumu? ___

Trīs ebreju puīši otro bausli bija ņēmuši tieši tik nopietni, kā Dievs to bija gribējis. Galu galā tā ir daļa no desmit baušļiem, kopā ar aizliegumu slepkavot, zagt un tā tālāk. Pielūgsmes, pareiza pielūgsmes ir tik svarīga, ka patiesībā tā kļūs par centrālo jautājumu pēdējās dienās pirms Kristus otrās nākšanas. Tādējādi kristīgajai izglītībai ir jāietver visi pielūgsmes jautājumi: Kas tas ir? Kā mēs to darām? Kāpēc tas ir svarīgi? Un tieši ko mēs pielūdzam?

Izlasi Atkl 14:6–12. Ko šie panti māca mums par to, cik centrāls būs pielūgsmes jautājums pēdējā krīzē pirms Kristus atgriešanās? _____

Un pasludini tos saviem bērniem

Psalmiem Vecajā Derībā bija sava loma senā Israēla dzīvē. Tie tika skaitīti, dziedāti, bieži mūzikas instrumentu pavadībā, pielūgsmes laikā, īpaši publiskas pielūgsmes, kas Vecajā Derībā bija nozīmīgi tajā, kā cilvēki kopumā pielūdza. Israēls darbojās kā kopiena, un kā kopiena viņi kopā pielūdza.

Psalmi pamatā ir dzeja, dziesmu vārdi. Ebreju valodas vārds, kas tiek tulkots kā psalmi, ir “tehillim” un nozīmē “slavas dziesma”. Kad mēs dziedam slavu Dievam, lai arī ko mēs darītu, mēs pielūdzam Kungu.

Izlasi Ps 78:1–17. Kas ir būtiskā vēsts šajos pantos, un kā tas iederas audzināšanas un pielūgsmes jautājumā? _____

Ps 78:2 Asafs min, kā viņš līdzdalīs “tumšās senlaiku mīklas”. Vārds “tumšs” nenozīmē “ļauņu vēstošs”, bet drīzāk miglains, neskaidrs, gaistošs, kāda var kļūt vēsture, kad tās svarīgie notikumi izgaist arvien tālākā un tālākā pagātnē. Citos tulkojumos “tumšs” ir tulkots kā “noslēpumains” (NLV) vai “saldās senās patiesības” (Message). Šeit izteiktā doma ir, ka, lai arī ko vēl ietvēra izglītība Israēlā, tā mācīja bērniem stāstus par to, kā Kungs vadījis izredzēto tautu.

Aplūko Ps 78:6–17. Kādas bija specifiskās mācības, kas viņiem bija jā māca saviem bērniem? Kas bija šīs izglītības augstākais mērķis? _____

Viens no izglītības mērķiem, kā tas ir redzams minētajos pantos, ir tas, ka bērniem jā māca uzticēties Dievam un ievērot Viņa baušļus. Kā Atkl 14:12 atspoguļo to pašu domu, ko mēs varam izmantot mūsdienās? _____

Garā un patiesībā

Viens no visbrīnīšķīgākajiem ziņojumiem Jaunajā Derībā par to, kā Jēzus kalpoja salauztām dvēselēm, ir atrodams stāstā par Jēzu un sievieti pie akas.

Izlasi Jņ 4:7–26. Ko Jēzus saka par viņas pielūgsmi? Varbūt sākumā vajadzētu jautāt, kā viņi vispār nonāca līdz pielūgsmes jautājumam? _____

Lai gan viņa centās nomainīt tēmu, sākot runāt par pielūgsmi, Jēzus izmantoja viņas taktiku, lai sniegtu mums dažas dziļas patiesības par pielūgsmi un ko tā ietver. Varbūt vissvarīgākais mūsu tiešajiem nolūkiem ir tas, ko Viņš teica Jņ 4:24: “Dievs ir Gars, un, kas Viņu pielūdz, tiem To būs pielūgt garā un patiesībā.”

Patiesai Kunga pielūgsmei ir jābūt “garā”, tas ir, tai vajadzētu izrietēt no mīlestības uz Dievu, no mūsu personīgās Viņa pazišanas pieredzes. “Reliģija, kas nāk no Dieva, ir vienīgā reliģija, kas vada pie Dieva. Lai pareizi Viņam kalpotu, mums ir jābūt piedzimušiem no dievišķā Gara. Tas attīrīs sirdi un atjaunos prātu, sniedzot mums jaunu potenciālu Dievu mīlēt un iepazīt. Tas sniegs mums patiesu paklausību visām Viņa prasībām. Tā ir patiesa pielūgsmē. Tā ir Svētā Gara darba auglis.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 189. lpp.)

Vienlaikus pielūgsmei ir jānotiek “patiesībā”. Mums ir jābūt pareizām zināšanām par Dievu, par to, kas Viņš ir un ko Viņš no mums prasa. Citiem vārdiem, ir iesaistītas arī doktrīnas. (Cik svarīgi ir, piemēram, zināt, ka mēs pielūdzam Dievu, kas nededzina cilvēkus mūžīgi ellē.)

Tādējādi mēs šeit redzam divus pielūgsmes elementus: pieredzi, kas nāk no Dieva pazišanas un paklausīšanas Viņam, un objektīvas patiesības, kas mums par Dievu ir atklātas. Gars bez patiesības var novest pie sekla sentimentālisma, kas balstīts vairāk uz svārstīgām emocijām un nekā vairāk. Turpretī patiesība bez gara var novest pie nedzīva formālisma. Tāpēc mums ir vajadzīgi abi.

Kā tu censtos mācīt kādam pielūgt “garā un patiesībā”? Kādos gadījumos cilvēkam var būt vajadzīgs uzsvars vairāk uz vienu, nekā uz otru? _____

Svētuma skaistums

Izlasi 1L 16:1–36. Mēģini iztēloties šo ainu. Vai tu to iedomājies kā svinīgu, bijības pilnu, vai svētku noskaņās un priecīgu? Kā tie var būt abu kombinācija? Ko mēs no šīs ainas varam mācīties par pielūgsmi, un kā mums vajadzētu mācīt un pat piedzīvot pielūgsmi?

Pielūgsmes vieta bija telts, kur Dievs bija mājojis ar seno Israēlu un kur viņiem tika atklāts glābšanas plāns. Tāpēc pielūgsmes un šādas izglītības centrā ir jābūt Jēzum un glābšanas plānam, kas viss tika iepriekš atklāts telts kalpošanā. Lai arī ko vēl Dievs ir izdarījis mūsu labā, kas pelnījis slavu un pielūgsmi, tas viss neko nenozīmē bez mūžīgās dzīvības cerības, kas mums ir piedāvāta Viņa aizvietojošajā upura nāvē pie krusta.

Ievērojiet arī šo pantu “evanģelizācijas” motīvu: visai pasaulei bija jāuzzina par Israēla Dievu.

Aplūko 1L 16:29: “Dodiet Tam Kungam Viņa Vārda godu! Atnesiet dāvanu upurus un nāciet Viņa vaiga priekšā. Zemojieties Tā Kunga priekšā un zemojieties svētuma skaistumā” (NKJV). Svētuma skaistumā? Ko tas varētu nozīmēt? _____

Iesākumā padomā, cik neglīts, degradējošs, bojājošs ir grēks. Mums šodien arī grūti iedomāties, cik ļaunas, šausmīgas un degradējošas bija pielūgsmes prakses tautās, kas dzīvoja ap Israēlu. Šīs prakses cita starpā ietvēra arī bērnu upurēšanu. Nav šaubu, ka šīs lietas atspoguļoja to, kādi bija šo visu praktizējošie cilvēki.

Turpretī senajam Israēlam vajadzēja būt svētai tautai, kas nošķirta no ļauniem ieradumiem, kas ir ap viņiem. Viņiem bija jābūt svētiem savās sirdīs un prātos, un tieši tas viņu pielūgsmei piešķīra nozīmi un skaistumu Dieva priekšā. Atkal un atkal Vecās Derības pravieši vērsās pret tiem cilvēkiem, kas pielūdza Kungu, būdami iesaistīti noziegumos un viņu sirdīm esot tālu no Viņa.

Elkdievība izglītībā

Ap seno Israēlu dzīvoja ļoti reliģiskas tautas – tautas, kas bija tā nodevušās pielūgsmei un savu dievu nomierināšanai, ka viņi pat upurēja tiem savus personīgos bērnus. Tā taču ir nodošanās, vai ne?

Tā tad pielūgsmē, patiesā Dieva patiesa pielūgsmē, bija svarīga daļa, lai pasargātu ebrejus no iekrišanas elkdievībā un viltus pielūgsmē, kas valdīja ap viņiem. Un tomēr, neskatoties uz visiem brīdinājumiem, viņi vēl joprojām iekrita elkdievīgos rituālos, no kā viņi īpaši tika brīdināti.

Kā ir ar mums šajā laikā? Kāpēc patiesā Dieva pielūgsmē, atceroties visu, ko Viņš ir darījis mūsu labā, ir tik svarīga – īpaši piedzīvojot mūsdienu elkdievības briesmas?

Izlasi Mk 7:1–13. Kādu principu mēs atrodam 7.–9. pantā, ko varētu attiecināt uz mūsdienām kristīgās izglītības un viltus mācību briesmu kontekstā, kas varētu negatīvi ietekmēt mūsu ticības praksi? _____

Daudzas lielās intelektuālās idejas mūsdienu pasaulē ir balstītas uz naturālistisko realitātes skatījumu. Daudzas zinātnes disciplīnas, ko māca skolā mūsdienās, tiek pētītas no šīs perspektīvas, kas bieži nozīmē, ka tas, kas tiek mācīts, būs pretējs Rakstiem. Mēs varam būt kārdināti pielūgt idejas, kas tiek pieņemtas bez pierādījumiem, izvirzītas par teoriju un ieviestas praksē. Mēs varam dievināt arī filosofu, zinātnieku un matemātiķu spožos prātus, kas izplata šīs idejas. Problēma ir, ka bieži šīs idejas var nesaskanēt ar Rakstiem, tomēr, tā kā tās tiek pašreiz mācītas un uzskatītas par pareizām, cilvēki cenšas tās iekļaut kristīgajā izglītībā. Taču vienīgais ceļš, kā to izdarīt, ir pakļaut kompromisiem ticību, kas bieži nozīmē Rakstu sagrozīšanu un izkropļošanu, lai censtos Rakstos izteiktās domas saskaņot ar pašreizējām idejām.

Kādas ir dažas no šobrīd populārajām atziņām, kas nesaskan ar Rakstiem, un kā mēs kā draudze varam pasargāt sevi no to iekļaušanas savā izglītības sistēmā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Sirds ir visviltīgākā no visām lietām un ārkārtīgi ļauna. Reliģijas apliecinātāji nav labprātīgi dziļi sevi pārbaudīt, lai redzētu, vai viņi ir ticībā, un biedējošs ir fakts, ka daudzi balstās uz nepareizu cerību. Daži balstās uz vecu pieredzi, kas viņiem bija pirms daudziem gadiem. Bet, kad viņi nonāk šajā sirds pārmeklēšanas laikā, kad visiem vajadzētu būt ikdienas pieredzei, viņiem nav nekā, ko pateikt. Šķiet, viņi domā, ka patiesības apliecināšana vien viņus izglābs. Kad tiek atstāti grēki, ko Dievs ienīst, tad ienāk Jēzus un vakariņo kopā ar tevi un tu ar Viņu. Tad tu gūsi dievišķu spēku no Jēzus, un tu audz Viņā un vari ar svētu triumfu teikt: “Svētīts ir Dievs, kas dod mums uzvaru mūsu Kungā Jēzū Kristū.” Kungam būtu patīkamāk, ja remdenie reliģijas apliecinātāji nekad nebūtu nosaukuši Viņa vārdu. Viņi ir pastāvīgs slogs tiem, kas būtu uzticīgi Jēzus sekotāji. Viņi ir klupšanas akmens neticīgajiem, un ļaunie eņģeļi līksmo par viņiem, izsmejot Dieva eņģeļus ar savu izkropļoto virzienu. Tādi cilvēki ir lāsts Dieva lietai gan mūsu zemē, gan ārzemēs. Viņi tuvojas Dievam ar lūpām, bet sirdis ir tālu no Viņa.” (Elena Vaita “Spiritual Gifts” 2. sēj., 227. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. No Mk 7:1–13 mēs uzzinām, ka viltus pielūgsmes pamatā esošais stāvoklis ir sirds problēma. Dievs nepieņem pielūgsmi no mūsu lūpām, ja šī pielūgsmē nenāk no mūsu sirdīm. Kāpēc evanģēlijs un stāsts par Jēzus nāvi mūsu labā ir visspēcīgākais veids, lai atvērtu sirdis patiesai mīlestībai uz Dievu?

2. Pakavējies vairāk pie domas par Dieva pielūgsmi “sirdī un patiesībā”. Vai ir iespējams darīt vienu, bet nedarīt otru, vai arī patiesa pielūgsmē prasa abus? Ja jā, tad kāpēc?

3. Jā, mūsu sirdīm ir jābūt pareizā pusē, lai mēs patiesi pielūgtu Dievu, bet ko tas nozīmē? Vai tev ir jāgaida, kad tu būsi pilnībā savienots ar Kungu, tavai dzīvei esot pilnībā sakārtotai, lai varētu sākt Viņu pielūgt? Kā patiesa pielūgsmē var palīdzēt tavai sirdij nonākt pareizā stāvoklī Dieva priekšā?